

ellers vilde jeg dog overfor det ærede Medlem, med hvem jeg jo ogsaa udenfor denne Sal staar i nogen Forbindelse, hende Opmærksomheden paa, at de, der staar indenfor Vekselerernes Kredse, ikke maa baisse i Bankaktier; hvis der altsaa er nogen, som har gjort det, vil jeg henstille til det ærede Medlem, at han tager fat paa dem.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at man gennemførte ikke Ordningen af 9. Juli konsekvent. Det skal jeg give det ærede Medlem ganske Ret i, og det er et Punkt, hvor jeg ikke er enig med Nationalbanken. Der var her, som Statsministeren har udtalt, et Spørgsmaal om Tempo. Alle de, som deltog i Forhandlingerne af 9. Juli, var enige om, at en Rekonstruktion var nødvendig, men der var delte Meninger om, hvor hurtigt denne Rekonstruktion skulde foregaa. Her tror jeg, jeg kan sige uden at gaa Nationalbanken for nær, at jeg for mit Vedkommende godt kunde have tænkt mig, at Rekonstruktionen var gaaet i et noget hurtigere Tempo, end den gik. Det ærede Medlem sagde videre, at man behøvede ikke at frygte et *run* paa Banken, fordi Aktierne gik ned. Denne Udtalelse forbavser mig noget; hidtil har det nemlig altid staaet saaledes for mig, at hvor ikke særlige Forhold gør sig gældende, vil et betydeligt Fald af Aktiekursen uvægerligt medføre et *run* paa den paagældende Bank. Naar dette ikke er blevet Tilfældet her, naar man har kunnet se Landmandsbankens Aktier gaa ned fra 120 til omkring 80 pCt., ligger det vel noget i, at man ude i Befolkningen har tænkt som saa: Denne Bank kan Regeringen ikke lade gaa i Stykker. Det Moment har vist været medvirkende til, at *run*'et ikke er kommet. Saa vidt jeg erindrer, var for en anden Banks Vedkommende et langt mindre Fald i Aktiekursen skæbnesvangert, saaledes at man mente at maatte gribe ind og rekonstruere Banken, før *run*'et kom, netop fordi Aktierne paa en enkelt Dag faldt betydeligt.

Det ærede Medlem (Schovelin) kom ind paa den Bestemmelse i Lovforslaget, at Bankens Direktører kan ikke være Medlemmer af erhvervsdrivende Selskabers Bestyrelse eller Direktion eller være Delta- gere direkte eller indirekte i Forretninger, og spurgte, hvad man forstod derved. Jeg skal oplyse, at man fra den Side, fra hvilken man foreslog denne Ændring, mente dermed at ramme al Spekulation. Det er jo en vanskelig Sag at definere nøjagtigt Begrebet Spekulation, og man

foretrak saa denne Affattelse af Paragraffen, som jeg naturligvis godt kan erkende er noget uheldig. Jeg oplyser kun, hvad der har været Meningen med den paagældende Bestemmelse.

Naar det ærede Medlem endelig mente, at der med Bestemmelsen om, at ingen Statstjenestemænd maa have Sæde i Bankraadet som Repræsentanter for private Interesser, var givet et Løfte i Udvalget om, at Statens udpegede Repræsentanter ogsaa maatte omfattes heraf, maa jeg desværre sige, at det beror paa en Misforstaaelse. Paragraffen har udtrykkelig faaet denne Affattelse, for at man ved den ikke skulde afskære sig fra at tage en Statstjenestemand; jeg kan oplyse, at man har ment, at Forbudet skulde gælde Statstjenestemænd i Centraladministrationen, men man vilde ikke være afskaaret fra at tage f. Eks. en Professor eller en anden Statstjenestemand, som staar udenfor Centraladministrationen.

Jeg skal til sidst vende mig til det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes). Efter at det ærede Medlem som sædvanlig og ligesom det ærede Medlems Partifælle i Folketinget havde talt om det fremrykkede Tidspunkt og den knappe Tid, som var levnet til Lovforslagets Behandling, og efter at det ærede Medlem havde talt til mig i den sædvanlige Tone for at markere den sublim Højde, hvorfra han ser ned paa mig, fremsatte han nogle Bemærkninger angaaende de to Opgørelser, der er foretaget, og Forholdet Bankinspektøren og mig imellem. Det ærede Medlem sagde først noget om, at dette var en Tvangssituation, og derfor kunde man jo ikke tage noget Ansvar for Loven. Den samme Bemærkning er fremsat i Folketinget, og jeg har sagt, at det er ikke alene Rigsdagen, som er i en Tvangssituation, men lige saa vel Regeringen. Det ærede Medlem ved meget godt, at naar vi staar her i denne Morgenstund og behandler dette Lovforslag, er det ikke med Regeringens gode Villie, men af den simple Grund, at et Lovforslag af den Karakter, her er forelagt, nødvendigvis maa behandles hurtigt, for at der ikke skal skabes unødvendig og skadelig Uro om den Bank, det drøjer sig om. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdet mellem Bankinspektøren og mig maa jeg sige, at det har jeg ikke nærmere omtalt under disse Forhandlinger af den gode Grund, at jeg en Gang for alle har udtalt offentligt, at jeg tager det fulde Ansvar for den Afgørelse, som blev truffet den 9. Juli, og ikke agter paa nogen Maade at